

[Edele Kruchow.]

er det ikke det, der er sket? Eller er der slet intet hold i det, der står i pressen?

Ministeren for offentlige arbejder (Kampmann): Jeg må indledningsvis meddele, at da fru Edele Kruchow har spurgt om en sag, hvor det er nødvendigt at referere et helt sagsforløb - det tror jeg fru Edele Kruchow vil erkende sig enig i - bliver det meget svært at holde den tidsfrist, jeg har efter forretningsordenen.

Planerne for placering af lufthavnen ved Tune er udarbejdet af statens luftfartsvæsen efter drøftelse med egnsplansekretariatet, og luftfartsmyndighederne rådførte sig med vedkommende kommunale myndigheder med hensyn til tilpasning af lufthavnen til den eksisterende bebyggelse og til kommunernes ønsker om udviklingen i den fremtidige bebyggelse.

På dette grundlag ansøgte daværende trafikminister Guldberg i januar 1969 finansudvalget om en bevilling på i alt 3,5 mill. kr. til påbegyndelse af projektering og arealerhvervelse til lufthavnen. Trafikministeren var til samråd med finansudvalget om sagen, og finansudvalget tiltrådte planerne og stillede den ansøgte bevilling til rådighed i februar 1969. Efter at projekteringen var afsluttet, gav finansudvalget i december 1969 tilslutning til en bevilling på yderligere 15 mill. kr. til ekspropriation af de nødvendige arealer m. v. Projektet blev derefter behandlet af ekspropriationskommissionen på en besigtigelsesforretning den 2. april 1970, og ifølge protokollen fra forretningen blev projektet vedtaget af kommissionen med tilslutning af bl.a. repræsentanter fra Roskilde amtskommune, Roskilde, Greve og Ramsø kommuner.

Ved kommunalreformens gennemførelse den 1. april 1970 blev den nordlige del af den projekterede lufthavn, hvor bygningsanlæggene skulle ligge, indlemmet i Roskilde kommune. Under luftfartsvæsenets forhandling med Roskilde kommune var man, efter hvad jeg har fået oplyst, fra begge sider i tvivl om, hvorvidt lufthavnen var omfattet af by- og landzoneloven, der var trådt i kraft 1. januar 1970.

I foråret 1971 meddelte boligministeriet imidlertid luftfartsvæsenet, at sagen skulle behandles efter by- og landzone-

lovens bestemmelser, og at lufthavnen derfor måtte overføres fra landzone til byzone. Københavns luftfartsvæsen indgav ansøgning herom til Roskilde kommune, der videresendte sagen til byudviklingsudvalget for Roskildeegnen, og i juni 1971 fik man meddelelse fra kommunen om, at byudviklingsudvalget af principielle grunde ikke kunne give dispensation fra by- og landzoneloven til lufthavnsanlægget, men at udvalget intet havde at indvende imod, at arealet gennem en partiel byplanvedtægt blev overført til byzone, idet det forudsattes, at der blev udarbejdet en dispositionsplan for de berørte omliggende arealer.

Herefter fandt luftfartsvæsenet, at forudsætningerne for at gå i gang med etablering af start- og landingsbaner var opfyldt, og denne del af arbejdet blev igangsat i slutningen af juni 1971.

Også spørgsmålet om, hvorvidt der krævedes tilladelse efter zoneloven til opførelse af lufthavnens kontrolltårn, terminalbygning m. m., blev besvaret bekræftende af boligministeriet på et møde i september 1971. Byudviklingsudvalget meddelte imidlertid afslag på luftfartsvæsenets ansøgning under henvisning til, at arealet endnu ikke var overført til byzone. Afgørelsen blev anket til boligministeriet, som den 13. december 1971 gav den nødvendige dispensation til byggeriet, der imidlertid rent faktisk var igangsat 1. november 1971.

Som nævnt har der været nogen tvivl om, hvorvidt den nye lufthavn var omfattet af by- og landzoneloven. Og man kan måske godt forstå, at dette tvivlsspørgsmål kunne opstå, når man tager i betragtning, at placeringen af lufthavnen var blevet tiltrådt af folketingets finansudvalg inden by- og landzonelovens ikrafttræden, og at projektet var godkendt af ekspropriationskommissionen under iagttagelse af den lovmæssigt fastsatte procedure, som netop skal sikre, at alle vedkommende almene og private interesser kan blive afvejet ved prøvelsen af projektet.

Boligministeriets principielle standpunkt er, at etableringen af lufthavnen og dennes placering burde ske på grundlag af et forudgående omfattende planlægningsarbejde for at sikre, at lufthavnen ikke ville påføre den omliggende bebyggelse væsentlige gener, samt for at friholde passende arealer uden